

Sarma ve börek paraları Gazzeli yetimlere bilet oldu

29/08/2010

Kimi üç, kimi beş, kimisi de yedi sene önce babalarını kaybeden 10 Filistinli çocuk, bu hafta İstanbul'daydı.

Türk kadınları, hiçbir kurum ve kimsenin yardımı olmadan, yedi erkek, üç kız çocuğunu, sarma sarıp, börek satarak Gazze'den İstanbul'a gezmeye getirdi.

Projenin fikir babası, kendisi de bir Filistinli olan İslam. Bir saldırıda yaralandıktan sonra tekerlekli sandalye kullanmaya başlayan İslam, Türkiye'deki tedavisi sırasında tanıştığı Nilüfer'le evlenip burada kaldı. Gazze'deki çocukların hayatlarının iyileştirilmesi için düşündüğü geziden ilk bahsettiğinde, kimse İslam'ın bunu başarabileceğine inanmak istemedi. En büyük destek de eşi Nilüfer'den geldi. Hanımlar toplanıp sardıkları sarmalar, tatlı ve böreklerle kermesler düzenledi. Bazen tuttıkları bir mekânda, bazen de bir pazar yerinde gerçekleşen kermeslerde elde edilen gelir Gazzeli çocuklar için Türkiye biletine dönüştü. Yaklaşık üç ay gibi kısa bir sürede toplanan paralarla Gazzeli çocuklar İstanbul'a getirildi.

Gazze'den hangi çocukların geziye katılacağına karar veren İslam, babasını kaybeden çocuklara öncelik vermiş. "O yüzden" diyor İslam, yanında oturan Emira'yı göstererek, "Emira da bizimle geldi. Babası benim arkadaşım." Emira büyüyünce doktor olmak istiyor; ama çocuk doktoru. "Neden?" diye sorulunca da, "Gazze'de çocukları gördükten sonra." diyor. İslam, Emira ile Ahmet'in, en küçükleri 7 yaşındaki Regat'ın, onun ağabeyi Firaz'ın ve diğerlerinin bu gezi için yurtdışına çıkabilmelerinde, Mavi Marmara yardım gemisine gerçekleştirilen saldırının etkisi olduğunu söylüyor.

Ahmet, bir haftalığına da olsa sadece birazcık mutlu olsunlar diye düzenlenen bu gezideki en büyük çocuk. Sadece burada değil, dört kardeşinin de en büyüğü o. Babasını yedi yaşındayken kaybetmiş. "Annem işsiz" diyor. Yedi yaşında babasız kalmasına, ambargo içinde yardımlarla yaşamasına rağmen, orta ikiye giden Ahmet'in dersleri iyi.

Refakatçilerinin verdiği cesaretle çocuklar, ellerinden hiç bırakmadıkları topaçlarla oynarken, öğrendikleri Türkçe kelimeleri sıralıyor. "Hiç denize gittin mi Gazze'de?" diye sorulunca Emira, "Annem izin vermez ki, İsraililerden korkar. Ama İstanbul ve deniz kıyas edilmeyecek kadar güzel." diyor. "Hiç İsraili arkadaşın oldu mu?" sorusuna ise Emira, en acı cevabı veriyor: "Onlardan nasıl arkadaş olur, babamı aldılar."